

Det. Hansen: Jeg beklager meget, at den ærede Ordfører har fundet sig foranlediget til at fratagde det Andringsforslag, som han har stillet seføfente og at slutte sig til det Forslag, som er stillet af de 15 Medlemmer under Nr. 9. Jeg forstaaer ikke ret de Grunde, som har bevæget ham dertil. Det forekommer mig, at naar § 11 blev affattet saaledes, som den ærede Ordfører med Flere har foreslaaet, faaer han derved al Garantier mod de Transaktioner, som han er bange for skal finde Sted med Hensyn til Reserverfondens Benyttelse paa den Maade, som han anser for mindre korrekt. Jeg maa i den Henseende gjøre opmærksom paa, at § 11 jo udtrykkelig begynder med de Ord „til Forøgelse af Driftsmateriellet paa de sjællandske Jernbaner“; der er altsaa ikke Tale om nogen Fornyelse eller Anskaffelse i det Gamles Sted, men her er Tale om et Beløb, som ligefrem skal anvendes til Forøgelse af Driftsmateriellet. Naar den ærede Ordfører og de, som samstemme med ham her i Thinget, oveniud kunne opnaa, at det bliver slaaet fast i en Lov, at Driftsmateriellet skal vedligeholdes af Driftsindtægterne, saa synes jeg, at han derved maa have vundet saa Meget, og navnlig Garantier mod Alt det, som han befrygter, at han meget vel kunde fastholde det Forslag, som han har været med til at stille. Det ærede Medlem fra Stege (Bojssen) har forekommer det mig, ikke anført noget som helst Argument for, at det skulde være heldigere at tage disse Pengene eller ialtfald en Del af dem af Reserverfonden fremfor at rejse dem som ny Kapital. Det Æneste, som det ærede Medlem i saa Henseende anførte, var, at det var heldigst, at man tog af Reserverfonden, og at man ønskede, at Regjeringen vilde sørge for, at Reserverfonden vorede. Jeg maa her tillade mig at bemærke, at det forekommer mig at være en lidt paafaldende Maade, at se at faae Reserverfonden til at voxe paa, for at man kan faae en stor Reserverfond, naar man skal overtage det sjællandske Jernbaneselskab, denne Maade nemlig, at blive ved at tage af den. Det ærede Medlem var nu saa god ikke at ville tage en Million, da Reserverfonden kun er 776,000 Kroner; men han mener, at vi skulde tage af den, for at Ministeren skal være wvig for at faae den til at voxe. Dette forekommer mig at være en Modsigelse; i ethvert Tilfælde vilde det være et stærkere Argument for det Modsatte. Der er et latinsk Ordsprog, som siger, at, naar de Store kives, gaar det ud over de Smaa. Det forekommer mig, at de ærede Medlemmer for Sorø Amts 3die Valgkreds (Tauber) og Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojssen) saa gjerne ville i Strid med Stormagten, det sjællandske Jernbaneselskab, at de rent glemme, at det kommer til at gaa ud over det store Publikum, som skal have sit Gods, sine Murten og Trævarer osv. transporterede. Det er ikke det sjællandske Jernbaneselskab, som

det gaar ud over; thi som det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) meget rigtig oplyste, staar det sjællandske Jernbaneselskab sig meget godt ved at anvende Materiellet til det Yderste, ved ikke at lade en Godsvoagn staa tom, og ved at proppe saamange Personer som vel muligt ind i Personvoagnene. Publikum staar sig derimod ved, at Selskabets Vogne forøges; det er Publikum, navnlig det godsbefordrende Publikum, som staar sig ved, at det bliver muligt for det sjællandske Jernbaneselskab at befordre den Godsmasse, som der til enhver Tid er Tale om. Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Tauber) opfattede det Spørgsmaal med Hensyn til Driftsmateriellets Størrelse paa Kallundborgbanen, om det skulde bestemmes, enten efter Banemil eller efter Anlægskapitalen eller efter Lokomotivmil, nemlig det Antal Mil, som Lokomotiverne paa denne Bane maatte antages at komme til at gennemløbe. Han sluttede sig til den sidste Anskuelse og mente, at den var korrekt. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at denne Anskuelse er, om end ikke ligesaa uforsøgt som den første, dog i høi Grad uforsøgt, thi det er klart, at naar der er Spørgsmaal om, hvor meget Driftsmateriel der skal til en Bane, kommer det alene an paa, hvor stor Trafiken er, og det er ikke nok at tage Lokomotivmilene, men man maa ogsaa tage Hensyn til, hvor store Togene ere, som skulde beføres afsted. Der er ikke Tale alene om Lokomotiverne, men ogsaa om Person- og Godsvoagnene, og i saa Henseende gjør det en meget stor Forskjel, om et Tog bestaar af 100 eller af 4 til 5 Vogne. Hvad der her foreslaas anskaffet af Lokomotiver, er 4 Stykker for hele det sjællandske Selskabs Baner, som vistnok for Diebliffet beløbe sig til over 40 Mil. 4 Lokomotiver ere ikke Næse, end hvad der vil være absolut nødvendigt, selv om der aldrig havde været Tale om at anlægge Kallundborgbanen, og Forøggelsen af Passagen og Godsvoagnene fremkommer ganske naturligt, som allerede bemærket, ved den forøgede Trafik. Naar vi desuden have den fuldstændige Garantier, som ligger i Paragrafens Afattelse, at den ene Million Kroner kun maa benyttes til Driftsmateriel, saa ser jeg ikke, hvorfor vi skulde udsætte os for, at det sjællandske Jernbaneselskab endnu i nogle Aar kommer til at arbejde med et aldeles utilfredsstillende Driftsmateriel.

Ordføreren (Tauber): Der er et Punkt, som stadig maa holdes for Die ved Behandlingen af denne Sag, og det er, at Staten i sin Tid har Ret til at overtage Banerne, og at det derfor ikke blot kommer an paa, hvad der er det Bekvemmeste og Gaanligste for Befolkningen og for det sjællandske Jernbaneselskab, men ogsaa for Statskassen. I saa Henseende er der derfor aldeles de samme Hensyn at tage ved de Baneanlæg, som det sjællandske Jernbaneselskab anlægger paa